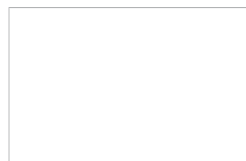

Cvm Vir Summe Reverendus, Magnificus atque Amplissimus, Dominus
Frider. Ernestus Kettnerus, Sanctæ Theologiæ Doctor, Consiliarius
Ecclesiasticus, Dioeceseos Antistes, Ad D. Benedicti Pastor, Et
Gymnasii Inspector ... Natus A. MDCLXXI. d. XXI Ianuarii, Denatus
A. MDCCXXII d. XXI Iulii, Anno Aetatis LII, Dominica VIII Trinitatis
Qua Primam Hic Habuit Concionem, Aditumque Sibi In Hanc Dioecesin
Peperit, In Aede D. Benedicti Sepulcro Svo Esset Inferendus, Honoribus
Summi Meritissimique Theologi, Sive Affinis Etiam Post Fata Colendi,
Hoc, Quicquid Est, Monumentum Ponere, Et Vna Dominis Collegis atque
Alumnis Suis Exequias Significare Voluit M. Tobias Eckhardus, Ill.
Qvedl. R. : Quedlinburgi, Dom. VIII Trinitatis, MDCCXXII.
Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

Quedlinburgi

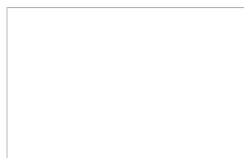
Eckhard, Tobias

LP Z 4° 00023 (08,08)

https://dhb.thulb.uni-jena.de/receive/ufb_cbu_00005503

urn:nbn:de:urmel-674c6b32-b6c3-4303-962a-32d6e576998f8-00004773-19

Lizenz: <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/>

8

CVM
VIR SVMME REVERENDVS, MAGNIFICVS
atque AMPLISSIMVS,
D O M I N V S
FRIDER. ERNESTVS
KETTNERVS,
SANCTÆ THEOLOGIAE DOCTOR,
CONSILIARIVS ECCLESIASTICVS, DIOE-
CESEOS ANTISTES, AD D. BENEDICTI PASTOR, ET
GYMNASII INSPECTOR GRAVISSIMVS ME-
RITISSIMVSQVE,
NATVS A. c1615 c1xxi. d. XXI IANVARII, DENATVS A. c1699 cxxii.
d. XXI IVLII, ANNO AETATIS LII,
DOMINICA VIII TRINITATIS
QVA PRIMAM HIC HABVIT CONCIONEM, ADI-
TVMQVE SIBI IN HANC DIOECESIN PEPERIT,
IN AEDE D. BENEDICTI
SEPVLCHRO SVO ESSET INFERENDVS,
HONORIBVS SVMMI MERITISSI-
MIQVE THEOLOGI,
SVIQVE AFFINIS ETIAM POST FATA COLENDI,
HOC, QVICQVID EST, MONVMENTVM
PONERE,
ET VNA DOMINIS COLLEGIS
atque ALV MNIS SVIS
EXEQVIAS SIGNIFICARE VOLVIT
M. TOBIAS ECKHARDVS,
ILL. QVEDL. R.

QVEDLINBURGI,
Literis IO: GEORGI SIEVERTI, Typogr: Aulic:

urn:nbn:de:urmel-674c6b32-b6c3-43
03-962a-32d6e576998f8-00004773-19

Epioranda iactura est, cum grandiores natu meritisque graues viri rebus eripiuntur humanis; qui etſi virium contentionē, ore manuque negotiis vacare non queunt, confilio tamen rei communi poſſunt prodeſſe, & plus auctoritate & precibus conficere, quam opera alii. Cum autem ii morte feſtinata decedunt, qui optima in ætate conſtituti, omaibusque ingenii atque animi dotibus inſtructi ſunt, quique plurima commoda in rem humanam adhuc diſpenſare poſſunt, tum vtique graue inprimis ac flebile damnum eſt. Iis namque res hominum orbantur viris, quales non æmodum plures, nec breui naſcuntur tempore, quosque optare magis, quam nanciſci licet. Optarim ego cum Nerone, cum bonus adhuc eſſet, iam dicere: quam vellem neſcire literas, ne mihi ſignificandum nunc eſſet funus *ſumme Reuerendi Magnifici atque Ampliſſimi viri, DN. D. FRIDERICI ERNESTI KETTNERI*, Conſiliarii Eccleſiaſtici, huius Diœceſeos Antiftitis, & ad D. Benediſti Paſtoris, Gymnaſiique Inſpectoris longe grauiffimi, meritiſſimique. Ea ætate, iis animi virtutibus, doctrina rerumque ſacrarum vſu & prudentia, vitæque integritate erat, vt diu multumque de rebus humanis potuiſſet bene mereri. Sed diuini hic conſilii atque prouiſionis nutus eſt, quem mirari potius ac reuereri oportet, quam ingrato animo & inique ferendo offendere Numen. Quod aliis præſtiti ſupremum pietatis officium, id lubens nunc defugerem, & excuſatus abire optarem; dandum tamen hoc eſt Antiftiti venerabili, & Gymnaſii noſtri Inſpector, eiusque voto ac deſiderio, vt vitæ rationes breuiter exponam. Cum vero ingenium inopinato Affinis obitu perturbatum a ſe ipſo deſtituatur, breui narratione perſungar, & quæ in vitæ occurrunt periculo, ſimplici oratione deſcribam. Natus eſt anno ſuperioris ſeculi LXXI, die XXI. Ianuarii, Stolbergæ in Miſnia, patre Per-Reuerendo doctiſſimoque viro, M. FRIDERICO KETTNERO, S. Theologiæ Baccalaureo, oppidique Paſtore, & Ephoriæ Chemnicenſis Adiuncto, & matre MARIA MAGDALENA, ERNESTI HOEKNERI, Prætoris oppidani & mercatoris ſpectati filia. Anno MDCLXXV parens rite vocatus abiit Lipſiam, & Eccleſiaſtæ munus ad D. Thomæ ſuſcepit. Cum MDCLXXX funeſta lues ciuitatem celeberrimam, alterumque Miſniæ ocellum, infeſtaret, & ipſe, poſtquam adſuiſſet aliis, & euchariftiam adminiſtraſſet, morbo contagioſo fuit correptus, eo que d. XIV. Septembr. naturæ exſoluit debitum. Prima hæc fuit calamitas, quam vir beatus ſubiit, patre orbatus, cum octo eſſet annorum puer, inter quinque fratres & ſorores natu maximus. Solet per aſpera & dura verſare DEus, quos maioribus deſtinauit rebus. Cum lues ea graſſaretur Lipſiæ, mater quinque ſtipata orphanis Annæbergam ad cognatos conceſſit, nec quicquam omiſit, quod ad rectam liberorum faceret educationem. Scholæ traditus ibi publicæ iis imbutus eſt artibus, quibus adoleſcentia ad humanitatem ſolet imbui, multumque ſe debere profeſſus eſt Clariffimis viris, GEORGIO PLATONI, Con-Reſtori, & M. IMMAN. LEHMANNO, eiusque ſucceſſori M. IACOBO STVBELIO, Reſtoribus, quorum induſtria ita profecit, vt varia dicendi ediderit ſpecimina. Neque memor non fuit beneficiorum, quæ M. ZOBELIVS, Archi-Diaconus, affinitate propinqua matri coniunctus, exhibuit ei. A MDCLXXXVII circa Paſchatis feſtiuitatem Lipſiam abiit, & Academiæ ciuem dedit, & cum per annum ibi ſubiſtiſſet, a DN. L. THOMA ITTIGIO, Polyhiſtore & Theologo celeberrimo, in domum conuictumque fuit receptus, & per ſeptem annos eum habuit hospitem, Præceptorem, benefactorem, & reuera alterum parentem, cuius prolixam in ſe beneuolentiam innumeraque beneficia nunquam a ſe prædicari ſatis poſſe ingenuè eſt profeſſus. Hic campum naſtus latiſſimum ſtrenuè decurrit eum, & nullus fere tum Lipſiæ fuit Profeſſor ac Doſtor, qui eum celebritate ea docuit, quæ ſibi intellexit profutura, cui non diligentiam approbauerit ſuam. *Ætatus*

status est acutissimum Philosophum & Theologum cordatum, D. ALBERTI, qui Logicam, Physicam & Metaphysicam; & D. FRANCKENSTEINIVM, qui historiam civilem, notitiam auctorum, rationemque legendi literas mercuriales explicabant. Multum quoque profecit e lectionibus B. AUG. PFEIFFERI, in quibus rationes Atheismi recensuit ac confutavit. Neque omisit scholas obire celeberr. ICTI, CARPZOVII, in quibus Ius Canonicum illustravit; & quia rerum naturalium studio tenebatur, quinque sectionibus humani corporis interfuit curiosus spectator. Theologis, quos Lipsia tum habuit celeberrimos, omnibus operam dedit assiduam, omnesque Theologiae partes pertractavit. Audiuit enim D. IO. BENEDICTVM CARPZOVIVM, D. IO. OLEARIVM, L. IO. SCHMIDIVM, L. THOM. ITTIGIVM, & D. ADAMVM RECHENBERGIVM, cum Theologiam Systematicam, Exegeticam, Moralem, Symbolicam, Homileticam, Hermeneuticam, & Historiam Ecclesiasticam tradiderunt. In lingua Ebraea, qua maxima pars oraculorum divinatorum consignata est, magistros habuit peritissimos, *M. Zoëgam*, *M. Starckium*, *Aug. Pfeifferum*, & doctissimum Iudæum conuersum, sed parum in fide constantem, *Christiani*, cuius ductu *Michlal Iophi* voluit ac tractavit. Sunt honores Academici stimulus quidam nitendi altius, magisque perficiendi doctrinae suppellectilem. Hinc MDCLXXXVIII suscepit titulum Baccalauri in Philosophia; & anno post a Decano Excell. DN. CYPRIANI gradum honoresque Magistri. Ægre tegitur ignis; cuiusque simile ingenium latere haud facile potest. Hinc non solo superbire voluit Magistri titulo, sed etiam eo se non indignum esse demonstrare publice. Disputavit præsides de studio novitatis, de vitariis, & pro Loco de Spinoza & Bekkero. Iple etiam aliis docendo præiit, certus docendo discere docentem. Hinc scholas apertuit, docuitque Historiam ecclesiasticam, Logicam, Metaphysicam, Historiam reformationis, recentissimas controversias, theologiam theticam, oratoriam sacram, & modum parentandi. Nec in umbra solum dicendi artem docuit, sed ipse etiam prodiiit orator, modo ecclesiasticus pro hospite suo B. ITTIGIO, modo parentator, modo panegyristes, celebrando memoriam summi Theologi D. HENRICI. Hisce studiis cum absentibus etiam notus esset, factum est, ut MDCXCV a Sereniss. Saxoniae Duce, JOHANNÉ ADOLPHO, vocaretur Leucopetram, & præficeretur informationi Serenissimarum Principum, ANNÆ MARIÆ, iam Comiti Solmensi, & SOPHIÆ, iam Marchioni Brandenburgensi Byruthino, nuptis. Per biennium fere hoc munere functus erat, cum sine omni pensatione obtinuit munus Antistitis Eccardtiberensis. Antequam illud capesseret, auctoritate D. OLEARII, summi concionatoris aulici, Ienæ Licentiam expetiuit summos capeffendi in Theologia honores, facileque obtinuit MDCXCVII d. XVI Maii, cum lectiones habuisset cursorias suas de recentissimis in Belgio controversiis, defendissetque Disp. Inauguralem de gemitu Spiritus S. Posthæc Domin. X. Trin. solenniter capeffuit munus, fideliterque administravit. Hic horas subcivitas non inutiliter elabi passus est, sed edidit conciones miscellaneas, dicta illustrata, & exercitationem de religione prudentum. Factum hinc est, ut innotesceret Reverendissimæ atque Sereniss. Saxoniae Duci, ANNÆ DOROTHEÆ, huius Dioceseos Antistiti, quæ, cum concionem hic noster habuisset ipsa præfente, Domin. VIII. Trinit. anno MDCCI d. XII Augusti ad munus Concionatoris aulici futurus. An. MDCCIII Dom. XII Trin. munus obtinuit Pastoris ad D. Benedicti, & Ando sit versatus, tota novit civitas. Veram fidei doctrinam integre docuit, ad virtutes christiano dignas fideliter est hortatus, & a vitiis graviter reuocavit, nullum vel laborem, vel odium, vel inimicitiam, quæ fere comes esse solet, veritus. A. MDCCIX gradum

gradum Doctoris Theologi Ienæ suscepit, munere suo & dignitate non indignum. Matrimonium iniit primum MDCXGIX, cum Eccardibergæ esset, & d. XX Iun. domum duxit summe Reuerendi atque Magnifici D. HENRICI MATTHIAE de BROKE, Antistitis Generalis Altenburgensis, filiam virginem secundo genitam, ROSINAM ELISABETHAM, quæ cum propemodum XVIII annos suauis coniugii vinculo transegit. Quæ cum obiisset MDCCXVII d. VIII Ianuar. nec res domesticæ ferrent vitam viduam, ad secunda transiit vota, & eodem anno d. II. Decembr. matrimonio sibi copulauit virginem MARIAM SOPHIAM, filiam IO. CHRISTOPHORI HANSES, dudum defuncti, hereditarii & Salinarii in Sildorff, quæ præmaturum mariti obitum tanto acerbius luet, quo suauior atque tranquillior fuit coniugii societas. In liberis quidem, DEO sic volente, non viuit vir beatus, (neque enim in vtroque matrimonio prolem sustulit) viuit tamen in libris, doctisque scriptis, quæ a doctissimis etiam viris commendata sunt, nec vero hic omnia iam commemorari queunt. Tria inprimis argumenta perquisiuit: primo quidem *de matrimonio cum defunctæ uxoris sorore*, in quam se controuersiam nunquam fuisse implicatum sæpe optauit; deinde authentiam dicti de tribus in cælo testibus, i. Ioh. V. 7. tertio historiam & antiquitates Quedlinburgenses. Etsi enim facile agnouit, se vniuersa non accurate potuisse expedire; glaciem tamen se fregisse, aliisque præbuisse occasionem exquirendi historiam vberius, fuit contentus. Certe Quedlinburgum se ipsum antea vix nouerat, eius autem industria noscere didicit, eoque dum erit, memoriam huius sui Antistitis seruabit. Vitæ rationes ita semper iniit, vt decet animarum Pastorem, cuius vita speculum est, in quod alii intuentur, facileque norant, si quid occurrat eo indignum, hominem tamen se esse probe recordatus. Veram pietatem, quæ externa specie non censetur, in concionibus huius anni auditoribus explicuit & commendauit, quam ipse etiam DEO approbare studuit, & vt variam Hieronymi doctrinam, Ambrosii Zelum monstrauit, ita Augustini pietatem esse sectatus. Quod ad morbum & extrema attinet, per aliquot annos arthritide vaga scorbutica laborauit, quæ tamen cura Prænobilissimi, Experientissimique D. MICHAELIS KAVLITZII, medici eius ordinarii, ita noxia non fuit, etsi subinde dolores dorsi, stuporem artuum, aliasque corporis infirmitates senserit; neque tamen impedire ea potuerunt, quo minus munere fungeretur suo. Ante quatuor circiter hebdomades d. XXIV Iunii in spina dorsi infra musculos scapulares vlcere prægrandi fuit affectus; cum aliquandiu remedia domestica fuerunt adhibita, primum chirurgus, postea quoque Medicus ante laudatus aduocatus fuit, qui statim valde periculosum hoc esse agnouit apostema, in corpore inprimis cachectico. Omnis cura fuit adhibita, nec omissum quicquam, vt purulentam materiam, quæ magna copia affluebat, seingerent. Non sine leuamine vulnera depurata videbantur coire; cum d. X. Iulii nouus abscessus hepatis verfus, prodit, cui cum priori communicatio erat; insuperque accessit febribus continua maligna cum singultu, diarrhœa colliquatiua, & summa virium prostratione fitique inexstinguibili. Nihil fuit intermissum, quod ad tollenda hæc mala coercuata pertinere posset; tandem tamen vir beatus succubuit, & die XXI Iulii paulo ante horam III inter hymnos circumstantium placide atque tranquille spiritum reddidit DEO. Non perhorruit decretoriam horam, sed iam ante se, vt decet Theologum, ad eam præparauit, omniaque rite disposuit. Adsit DEVS Opt. Max. vidualæ relictæ peracerbe hoc casu grauissimo afflictæ, fratribusque Per-Reuerendis, Amicis & aliis cognatis solatio, & benigne omnes erigat, farciatque ecclesiæ damnun. Funus inferetur sepulcro ad D. Benedicti Domin. VIII Trinit. quod & Domini Collegiæ, quos omnes inaugurauit, & nostrates alumni, pro viri beati in rem literariam meritis fauoreque in scholam singulari frequentes, pertristi tamen animo, deducunt. Quedlinburgi, Dom. VIII Trinitatis, c l o l o c c x x i i .